

İsterdim

— demet · 12 Kasım 2017

İSTERDİM Yüreğimdeki kalp kırıklarını, Kaldırıp atmak isterdim. Yılların yorgunluklarıyla birlikte Sonsuzluğa bırakmak isterdim. Öyle çok, öyle çok isterdim ki Artık huzurla uyumayı: Kararlarda bıkarak olmayı: Yolları yakın, gecelerde sabah olmayı isterdim. Hangi zamanlar olmadı ki Acımasın yüreğim. Yüreğinde kanayan yaraları, Kalp otağında biriktirdiğin acıları, Sonsuz boşluklarda yok olmasını, Nasıl istedim. Soğuk rüzgarların, artık bana doğru esmemesini, Yağmurların artık beni de ıslatmasını, Ne çok isterdim, yüreğim ne çok isterdim. Ne çok isterdim, yaşanan acıların yaşanmamasını, Hayatlardan, keşkeleri çıkarmayı, Umutların bir yağmur olup üzerimize yağmasını, Çok geç mi kalmışız yüreğim? Çok mu geç? Dualarımızı Rabbime, kuş kanadıyla göndermişiz. Çok mu geç kalmış ,o kuş bilmiyorum? Yoksa, daha vaktimi gelmemişti huzurların? Bizler mi kıymet bilemedik yoksa. Bizler sadece ağladık ta dimdik mi duramadık? Biz bu hayatı taşıyamadık mı yüreğim , taşıyamadık mı? Çareler bulamadık mı , yoksa çare olmadık mı? Hüzünleri sonsuzluğa bırakamadık mı? Cesur mu olamadık, bu hayatta? Yüreğimiz için yaşayamadık mı? Hep incittiler mi seni yüreğim? Ömrünün taşlı yollarında... O kadar isterdim ki! Bitirmeyi artık bitirmeyi acıları... Kaç vurgunlar olacak hayatında? Daha kaç kurşun saplanacak, bu yorgun yüreğine? Yeter diyecek mi, bu hayat artık? Yeter, artık bitsin bu yorgunluklar! Yeniden kalkmayı becerebilecek mi? Bu yorgun yürek, becerebilecek mi? Öyle çok isterdim ki, yüreğim öyle çok, Biriktirdiğim acıları defnetmek isterdim. Mevtlerin mevta olduğu, o yorgun yüreğime, Kapıların aralanmasını isterdim, güzelliklere... Daha gidecek çok yolumuzun olmasını isterdim, be yüreğim, Sonsuz mutlulukların doğmasını isterdim, Yorgun yüreklere ... Demet Akyurek.